

Kuba i CIAs skottlinje: en ny hemlig handlingsplan?

Den 3 januari 2026 kidnappade USAs specialstyrkor Venezuelas president Nicolás Maduro under ett bombregn som dödade över 100 personer, däribland 32 kubanska militärer. Donald Trump och Marco Rubio har öppet förklarat att ?Kuba står på tur?.

Vita huset förnekade senare detta, men historien och de hemligstämplade dokumenten berättar en annan historia. CIA har aldrig övergett sitt mål från 1960: att ersätta den kubanska regeringen med en som är ?acceptabel för USA?. Nu, med Venezuela och Iran som exempel, är frågan om Kuba står i fokus för en ny hemlig handlingsplan.

Informationen och händelserna i Venezuela och Iran, tillsammans med uttalandena från Donald Trump och Marco Rubio om Kuba, ger anledning att tro att CIA håller på att utarbeta en ny hemlig handlingsplan, godkänd av presidenten, för att avsätta regeringar som inte är acceptabla för USA.

Det är inte första gången. Historien upprepar sig. Även metoderna.

Ursprunget: CIAs första plan mot Kuba

Den 17 mars 1960 godkände president Dwight Eisenhower den första hemliga handlingsplanen mot den kubanska revolutionära regeringen. Han ställde ett villkor: att han inte skulle framstå som inblandad.

Målet var tydligt: ?Att åstadkomma att Castros regim ersätts av en som bättre svarar mot det kubanska folkets verkliga intressen och är mer acceptabel för USA?.

Sextiofem år senare är målet fortfarande detsamma. Det är bara namnen som ändrats.

Venezuela och Iran: generalrepetitionen

Sedan Trump godkände operationen mot Venezuela, som kulminerade den 3 januari 2026 med kidnappningen och överföringen till USA av Nicolás Maduro och hans hustru ? under en brottslig bombning som kostade över 100 människors liv, däribland 32 kubanska militärer som visade ett mod som jänkarna inte hade räknat med ? ingår Kuba i samma plan.

Utrikesministerns och presidentens egna offentliga uttalanden är ett tecken på deras avsikter.

Till detta kommer den mediekampanj som drivs i Miami av antikubanska senatorer och kongressledamöter, som utan minsta skrupler hävdar att tiden är inne att besegra det socialistiska systemet på ön och att det är ?nu eller aldrig?.

Nationellt nödläge: att bereda den rättsliga marken

Den 29 januari 2026 undertecknade Trump ett dekret som förklarade nationellt nödläge med hänvisning till ett påstått hot som Kuba

påstås utgöra mot det mäktiga USA-imperiet.

Argumentet är föga trovärdigt: *?Den kubanska regeringen står i förbund med ett flertal fientliga länder, ger skydd åt transnationella terroristgrupper och tillåter utplacering på ön av sofistikerade militära och underrättelsemässiga resurser från Ryssland och Kina.?*

Men effekten är verklig: den banar juridiskt väg för en militär attack mot ön.

Blockadlagarna: ramen för det ekonomiska kriget

I syfte att försvaga den kubanska ekonomin och hindra revolutionens utveckling inledde USA det ekonomiska kriget den 19 oktober 1960 med Lagen om handel med fienden. Därefter följde många fler:

Lagen om internationellt samarbete från 1961, avsnitt 620.a.

Dekret nr 3447. Embargot mot handel med Kuba från 1962.

Regler för kontroll av kubanska tillgångar från 1963.

Lagen om exportförvaltning från 1979.

Lagen om demokrati på Kuba från 1992 (Torricelli-lagen).

Lagen om kubansk frihet och demokratisk solidaritet från 1996 (Helms-Burton-lagen).

Lagen om handels sanktioner och handelsökning från 2000.

Införandet av Kuba på listan över länder som stöder terrorism.

USAs makthavare vill få alla att tro att Kubas politiska system är ett misslyckande. De nämner inte dessa lagar.

Trots de umbäranden som de orsakar folket lyckas de inte få till stånd det önskade folkliga upproret. Därför fortsätter de med sin eskalering av sanktioner.

Energiblockaden: den grymmaste åtgärden

Den senaste och grymmaste åtgärden infördes av Trump den 4 mars 2026: energiblockaden. Han införde höga tullar för länder som säljer olja till Kuba och repressalier mot dem som agerar mot hans verkställande order. Syftet är att pressa de kubanska ledarna att förhandla om förändringar av det socialistiska systemet.

Vid en presskonferens i Vita huset nyligen spekulerade Trump om ett ?vänskapligt maktövertagande i Kuba?, ett land som han betraktar som en misslyckad nation på väg att kollapsa.

Och han tillade: *?Jag tror att jag har äran att ta över Kuba. Jag tror att jag kan göra vad jag vill med Kuba.?*

Hans sätt att tänka är ett eko av Marco Rubio, som förmedlar sina synpunkter till honom utifrån sitt nära samarbete med den antikubanska terroristmaffian i Miami.

Pusselbitarna: infiltrationer och sabotage

Dessa åtgärder verkar ingå i en möjlig hemlig handlingsplan som har genomförts sedan den 3 januari 2026, vars första uppgift var militärkuppen mot den venezuelanska regeringen.

För att provocera fram det efterlängtrade folkliga upproret som inte inträffar, måste CIA ha planerat:

Utsändandet den 25 februari 2026 av 10 kubaner bosatta i Miami, tungt beväpnade, för att utföra sabotage och mord på politiska ledare. Målet: att ge en falsk bild av folkligt motstånd.

Rekrytering och utsändning till Kuba den 3 mars 2026 av 10 unga panamaner med uppdraget att måla slagord mot socialismen på gatorna i Havanna.

Båda operationerna upptäcktes och neutraliserades av de kubanska myndigheterna.

Doktrinen om hemliga operationer

I boken *Executive Secrets: Covert Action & the Presidency* (Ledningshemligheter: Hemliga operationer och presidentskapet) skriver William J. Daugherty:

?'CIA:s användning av hemliga operationer är främst en funktion som används mot fiender i fredstid. Det värdefulla med hemliga operationer för en president är att de erbjuder en tredje väg eller ett diskret alternativ, ett alternativ som kan vara mer effektivt än diplomati och lite mindre högljutt och påträngande än öppet våld.?'

Denna tredje väg är den som USA har tillämpat mot Kuba i 67 år. Och nu, med Venezuela och Iran som föregångare, blir hotet uttryckligt.

De oroväckande uttalandena

Under sitt tal den 7 mars 2026, inom ramen för Summit of the Americas i Miami, meddelade Trump: ?En stor förändring kommer snart att nå Kuba. Fyra av er sa faktiskt: Kan du göra oss en tjänst? Ta hand om Kuba. Och jag ska ta hand om det.?'

Den 28 mars 2026, när han tog upp frågan om kidnappningen av Venezuelas president, sade han: ?Kuba står på tur. Jag byggde upp dessa stora väpnade styrkor och sa: 'Ni kommer aldrig att behöva använda dem', men ibland måste man använda dem. Kuba står faktiskt på tur, men låtsas att jag inte sa det? snälla, ignorera detta uttalande.?'

USA förbereder den allmänna opinionen för en aggression mot Kuba och för att med våld genomföra ett systemskifte, eftersom det inte gått som planerat med det interna upproret.

Lärdomen från Iran: folket enas mot inkräktaren

Det som hände i Iran månader innan den väpnade attacken ? med uppmuntran och stöd till studentprotesterna, inklusive vapenleveranser ? liknar det man har velat genomföra i Kuba, genom att framkalla protester på grund av de långa strömavbrotten till följd av blockaden mot oljeimporten.

Men när Iran attackerades enades folket för att avvisa bombningarna. Detta visade på befolkningens majoritetsstöd för regeringen och jänkarnas felberäkning.

Vita huset ?förnekar?

På grund av den internationella genklangen av dessa ord och stödet för den kubanska revolutionen avfärdade Vita huset den 8 april att ön bokstavligen skulle vara ?nästa? att attackeras.

Pressekreteraren Karoline Leavitt förtydligade: ?*Budskapet var snarare att regeringen är dömd att falla, utan behov av yttre ingripande.*?'

Men Trump och Rubio borde studera misslyckandena av president Kennedy och hans bror Robert, justitieministern, båda förälskade i den hemliga operationen mot Kuba, som inte heller drog några slutsatser av det nederlag som Eisenhower lidit.

Det Washington inte förstår

De har fel som tror att missnöje är detsamma som opposition. Kubanerna är missnöjda och upprörda över den växande varubristen. Men de är inte motståndare till socialismen, eftersom de vet att de har mer att förlora än att vinna om USA åter skulle ta makten över Kuba.

De vet vad det skulle innebära: ett blodbad på båda sidor.

Och som José Martí uttryckte det:

?'I Kuba kommer vi att ge våra liv med ett leende.?'

Razones de Cuba 260414 / cv

Cuba en el punto de mira de la CIA: ¿un nuevo plan de acción encubierta?

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap
(150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidra till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

Pg 23 57 15 ? 0 eller Swish 123 182 37 72